

Griffiern.
Not.nr. : GE 66.97.461-07

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 22 DECEMBER 2009

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, **éénentwintigste** kamer, alleenrechtsprekend rechter, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen :

1. _____ ; immobiliënpromotor, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____ met ondernemingsnummer _____ en met maatschappelijke zetel te _____

VERDACHT VAN :

De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,
Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-7° (en § 3), 146-1° en -2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06. 1999) de bij art 99 § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond geleen te _____ ten kadaster gekend onder _____ in eigendom toebehorende aan _____

in een gebouw het aantal woonegelegenheden te hebben gewijzigd die bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande, ongeacht of het gaat om een eengezinswoning een etagewoning, een flatgebouw een studie of een al dan niet gemeubileerde kamer (art 99 1-7°), in casu een eengezinswoning te hebben omgevormd tot een _____

HOGER BEROEP
 - op 29 december 2009 door
 - op 29 december 2009 door het openbaar ministerie tegen
 - op 31 december 2009 door meester
 (rebel) tegen alle beschikkingen
 in zijn hoedanigheid van
 1ste bekl. rechter en
 (2de bekl. rechter enz.)

meergezinswoning met 4 kamers.

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, in casu de eerste als immobiliënpromotor en de tweede als immobiliënvennootschap

te in de periode van 1.7.2007 tot en met 31.7.2007.

VERMOGENSVOORDEEL : Art. 42 en 43 Bis S.W.B.

de tweede tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43bis van het Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van € 14.080 euro

zijnde

- **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen,
- **hetzij** goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld,
- **hetzij** inkomsten uit belegde voordelen,

waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde ervan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening:

huuropbrengst van het pand gedurende 12 maanden (1.9.2007-31.12.2008) aan een maandelijks huurprijs van 880 euro = 14.080 euro

* * * * *

DE PROCEDURE

1. Bij de behandeling van de zaak en de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

2. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd op 31 juli 2009 overgeschreven op het hypotheekkantoor te Deze dagvaarding vermeldt de kadastrale

omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaars ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek. De strafvordering is ontvankelijk (art. 6.2.1. VCRO).

De inschrijving van de dagvaarding in het gemeentelijke vergunningenregister is niet op straffe van onontvankelijkheid opgelegd (art. 6.2.1 VCRO).

De beklaagden werden rechtsgeldig gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van de 21ste kamer van deze rechtbank op 1 september 2009.

Bij tussenvonnis werd, met toepassing van art. 2bis van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering advocaat te aangesteld als lasthebber ad hoc om de wat betreft de strafvordering te vertegenwoordigen.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar 24 november 2009.

3. Op de openbare terechtzitting van 24 november 2009 aanhoorde de rechtbank :

- de vordering van het openbaar ministerie, ter terechtzitting uitgesproken door substituut-procureur des Konings;
- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester
- de beklaagde-rechtspersoon, vertegenwoordigd door meester advocaat te in zijn hoedanigheid van lasthebber ad hoc;

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Over de verjaring

4. De feiten hebben zich voorgedaan in de periode van 1 juli 2007 tot 31 juli 2007.

De verjaring begint slechts te lopen vanaf het laatste feit.

Sindsdien zijn er nog geen vijf jaren verstreken.

De strafvordering is dus nog niet vervallen door verjaring.

De tenlasteleggingen

5. De eerste beklagde is de afgevaardigd bestuurder van de een vennootschap die o.m. in immobiëlen handelt.

Deze vennootschap is eigenaar van een rijwoning hoeve aan Tussen

Op 5 november 2007 stelde een controleur van de stedelijke afdeling bouwtoezicht vast dat deze éénsgezinswoning werd omgevormd tot een meergezinswoning met 4 kamers waarbij tussen de voorkamer en de woonkamer een nieuwe wand werd geplaatst en de trap naar de eerste verdieping eveneens werd verplaatst van de gang naar de woonkamer.

De woning wordt bewoond door 4 studenten. Zij gebruiken de woonkamer, keuken en badkamer gemeenschappelijk. De tellers voor gas, water en elektriciteit zijn ook gemeenschappelijk. Er is slechts 1 bel en 1 brievenbus. De tuin heeft een oppervlakte van ongeveer 44 m². De controleur stelde ook vast dat kamers 2 en 4 niet voldoen aan de oppervlakenormen en de verplichte vrije hoogte tussen vloer en plafond van het algemeen bouwreglement. Ook is geen fietsenberging aanwezig die voldoet aan de voorschriften van voormeld reglement. De vier studenten hebben gezamenlijk een huurcontract voor het pand.

De studenten overhandigden een aantal foto's waarop de oorspronkelijke toestand te zien is.

6. Het college van burgemeester en schepenen van vorderde op dat het pand gelegen te kadastraal bekend als zowel qua inrichting als qua gebruik hersteld wordt naar een eengezinswoning en dat alle werken, uitgevoerd met het oog op de omvorming van de eengezinswoning naar meergezinswoning ongedaan worden gemaakt. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich per brief bij deze herstellvordering aan.

7. verklaarde op 30 november 2007 :
*De eigenaar van het pand is
Ik ben zaakvoerder van deze firma. Ikzelf ben de strafrechtelijk verantwoordelijke van de firma
Ik heb de opdracht gegeven om de werken uit te voeren. Deze werken bestonden uit het terugplaatsen van een wand van de traphal naar de overliggende muur. Onder het plafond was er een verstevigingsbalk aangebracht om de kracht van de dragende muur op de eerste verdieping te kunnen dragen. Vermoedelijk werd de door mij teruggeplaatste muur door de vorige eigenaar verwijderd. Ook de elektriciteit werd aangepast*

voor keuring en er werden schilderwerken uitgevoerd. Dit zijn de enige werken die in mijn opdracht uitgevoerd werden.

De werken werden uitgevoerd in de maand juli 2007. Er was geen architect gezien de aartinae omvane van de werken. De werken werden uitaevoerd door

Ik ben van mening dat voor de door mij uitgevoerde werken geen vergunning vereist is. De woning was voordien bewoond tot mei 2007 door de vorige eigenares. Het gebouw is verhuurd sedert 1 september 2007. De huurprijs bedraagt 750 à 800 euro. Ik zal u het huurcontract per fax deze namiddag overmaken'.

8. Op 9 september 2008 stelde een controleur van de stedelijke afdeling bouwtoezicht vast dat de scheidingswand tussen de woonkamer en kamer 1 verwijderd is. Kamer 4 op de 2e verdieping (onder het dak) is echter nog steeds in gebruik als slaapkamer. Het pand is bewoond door vier studenten.

9. Op 2 december 2008 verklaarde dan weer : 'De werken werden niet uitgevoerd door een aannemer maar werden uitgevoerd door mezelf. Verder wil ik stellen dat het geen bouwovertreiding is. De werken bestonden uit het plaatsen van een valse wand waar vroeger een muur stond. Evenwel werd deze muur een jaar gelden verwijderd door de eigenaar'.

Maar op 4 augustus 2009 werd een nieuwe controle uitgevoerd. Terwijl in september 2009 de tussenwand op het gelijkvloers was weggebroken en de ruimte deel uitmaakte van de living van de woning, bleek nu dat die tussenwand is teruggeplaatst en dat de ruimte opnieuw een studentenkamer vormt met bed en bureau.

10. Volgens het gewestplan (KB van 14 september . 1977) ligt het perceel in woongebied.

11. De uitgevoerde werken, handelingen en wijzigingen zijn in strijd met artikel 20 van het door de gemeenteraad op 29 juni 2004 aangenomen en door de bestendige deputatie van de provincieraad van op 16 september 2004 goedgekeurde algemeen bouwreglement.

Dit bepaalt dat een "te beschermen eengezinswoning" niet omgevormd of gebruikt mag worden als een meergezinswoning of een kamerwoning. De oorspronkelijke woning had een oppervlakte van minder dan 250 m² en beschikte over een buitenruimte van meer dan 20 m² en is zodoende, overeenkomstig artikel 1 van het voornoemde bouwreglement, een "te beschermen eengezinswoning" .

12. De eerste beklagde houdt voor dat de woning nog steeds een ééngesinswoning betreft vermits het om slechts 1 huurcontract gaat.

Hij kan daarin niet gevolgd worden.

Het gaat duidelijk om een huis dat bewoond wordt door studenten zonder enig gezinsverband. Het gebruik van 1 contract wijst enkel op het feit dat de beklaagde zeer goed weet dat hij onrechtmatig handelde.

Uit het contract blijkt dat de 4 studenten allen op een ander adres wonen. Het contract vermeldt ook dat het de verhuur van een tweede verblijfplaats betreft *'met het oog op de studies van de huurder'* en heeft het uitdrukkelijk over de huur van kamers en gebruik van gemeenschappelijke lokalen (art. 15). Dit artikel vermeldt verder : *'Alle huurders verklaren solidair onder elkaar te handelen en zich hoofdelijk en ondeelbaar borg te stellen voor alle verbintenissen die voortvloeien uit deze overeenkomst'*.

De rechtbank acht de tenlastelegging zoals omschreven in de dagvaarding naar voldoening van recht bewezen.

13. De verzwarende omstandigheid in hoofde van beide beklaagden is eveneens bewezen.

De eerste beklaagde is de afgevaardigd bestuurder van _____ die o.m. in immobiëlen handelt en van de verhuur van de nieuwe woonegelegenheden een winstgevende activiteit maakt.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid

14. Krachtens artikel 5 Sw., in werking getreden op 2 juli 1999, is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De vennootschap heeft, onder andere, tot doel de verhuur van immobiëlen.

De gepleegde misdrijven hebben bijgevolg een intrinsiek verband met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen.

De vennootschap heeft nagelaten een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen wel wetende dat ze deze niet zou verkrijgen.

15. Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier blijkt dat de eerste beklaagde de verantwoordelijk was. Hij had de beslissingsmacht en nam ook de beslissingen om het misdrijf te plegen.

Hij pleegde de fouten wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij misdrijven pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. Beide beklaagden kunnen dus samen worden vervolgd en veroordeeld.

Straftoemeting

16. De feiten zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

17. Krachtens artikel 146 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis, § 1, Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

Gelet op de verzwarende omstandigheid zijn de minimumstraffen echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon, en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

18. Op 1 september 2009 is de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (B.S. 13.08.2009) in werking getreden.

De onderhavige feiten zijn strafbaar gebleven (art.4.2.1.7° en 6.1.1. VCRO).

De straffen zijn dezelfde gebleven.

19. De beklaagden hebben doelbewust het misdrijf gepleegd uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

Zij hebben hun eigen belang gesteld boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straffen moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde geldboeten aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komt.

Bij het bepalen van de geldboeten houdt de rechtbank rekening met de omvang van de inbreuken. Een deel van de geldboeten kan met uitstel worden verleend. Ook dit zal gelden als waarschuwing voor de toekomst.

Nu de feiten niet van aard zijn dat zij gestraft moeten worden met één of meer straffen van meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet in hoofde van de eerste beklaagde.

Nu de feiten van aard zijn dat zij gestraft kunnen worden met één of meer geldboeten van niet meer dan 120.000 EUR moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een geldboete van meer dan 24.000 EUR in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet in hoofde van de tweede beklaagde.

Verbeurdverklaring vermogensvoordelen

20. Het openbaar ministerie vordert eveneens de bijzondere verbeurdverklaring van het wederrechtelijk verkregen vermogensvoordeel en begroot dit op 14.080 euro in hoofde van de tweede beklaagde.

Dit bedrag werd door het openbaar ministerie begroot op basis van de huurprijs.

Overeenkomstig art. 42, 3° Sw. kunnen de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen worden verbeurdverklaard.

De rechtbank is van oordeel dat het principiële niet kan aanvaard worden dat veroordeelden in het bezit gelaten worden van de voordelen of winsten die zij uit een misdrijf haalden. Misdrijven plegen mag immers niet lonend zijn. Dit zou een verkeerd signaal zijn ten aanzien van burgers en bedrijven die wel de wet naleven, correct handelen en daartoe inspanningen en investeringen doen. Het zou dus ook de geloofwaardigheid van, en het vertrouwen in de overheid ondermijnen.

Aldus dient het bedrag van 14.080 euro te worden verbeurd verklaard.

WAT DE HERSTELVORDERING BETREFT

20. Het college van burgemeester en schepenen van vorderde op 28 november 2007 dat het pand oeleaen te kadastraal bekend als zowel qua inrichting als qua gebruik hersteld wordt naar een eengezinswoning en dat alle werken, uitgevoerd met het oog op de omvorming van de eengezinswoning naar meergezinswoning ongedaan worden gemaakt. De scheidingswand tussen de woonkamer en kamer 1 moet verwijderd worden. Alle lokalen van de woning moeten worden samengevoegd tot één woonentiteit, waarvan het volume samenvalt met dat van het volledige gebouw. De verschillende ruimtes van deze woonentiteit moeten voldoen aan de afmetingen die zijn voorgeschreven in art. 29 van het algemeen bouwreglement en aan de bepaling m.b.t. natuurlijke verlichting in art. 30. Kamer 4 mag wegens de beperkte vrije hoogte en oppervlakte niet gebruikt worden als slaapkamer.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sloot zich per brief van 3 december 2007 bij deze herstellvordering aan en vorderde eveneens het opleggen van een dwangsom van 250 euro.

Het openbaar ministerie sloot zich bij deze vordering aan.

Zowel het schepencollege, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur als het openbaar ministerie vorderen ten slotte de oplegging van een dwangsom van 250 euro per dag vertraging.

22. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

Een te beschermen ééngesinswoning dient als ééngesinswoning behouden te worden. Er is veel vraag naar kwalitatieve ééngesinswoningen. Het ongebreideld opdelen van deze woningen in meerdere entiteiten ondergraaft de doelstelling van de stad om een voldoende groot aanbod van kwalitatieve ééngesinswoningen te hebben en zo de stadsvlucht te keren. De wederrechtelijke opdeling van dit pand dient dan ook ongedaan te worden gemaakt.

23. Het bedrag van de dwangsom kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd werd (Benelux Gerechtshof, 2 april 1984; R.W., 1983-84, 2681 en Cass. 22 april 1993, AR. en Cass. 21 september 1993, AR

De door het bestuur gevorderde dwangsom van 250 euro per dag moet worden opgelegd nu uit het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

24. Gelet op het bestaan van mogelijke reële, persoonlijke schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde feiten past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 38,40 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185§1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 25, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 43bis, 50, 100 Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

art. 8, 14 §1 van de Wet van 29 juni 1964

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

STRAFRECHTELIJK

Ten aanzien van

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO (2.000,00 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op 11.000,00 EURO.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van _____ wat betreft **DUIZEND EURO**, gebracht op **VIJFDUIZEND VIJFHONDERD** euro, of een vervangende gevangenisstraf van **ÉÉN MAAND EN VIJFTIEN DAGEN**, van de uitgesproken **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO** zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat _____ verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT**, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt _____ eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

* * *

Ten aanzien van _____

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging tot een **GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO (2.000,00 EUR)**.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op 11.000,00 EURO.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van _____ wat betreft **DUIZEND EURO**, gebracht op VIJFDUIZEND VIJFHONDERD euro van de wegens de tenlastelegging uitgesproken GELDBOETE van TWEEDUIZEND EURO zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een geldboete van 1.000 EUR zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt overeenkomstig artikel 42§3, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring van 14.080 EURO**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen.

Zegt dat _____ verplicht is een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO EN VIJFTIG CENT, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt _____ eveneens een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG EURO** in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Wat betreft de HERSTELVORDERING

BEVEELT op vordering van het college van burgemeester en schepenen van _____ en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur dat het pand gelegen te _____ kadastraal bekend als _____ zowel qua inrichting als qua gebruik **hersteld wordt naar een ééngzinswoning** en dat alle werken, uitgevoerd met het oog op de omvorming van de eengezinswoning naar meergezinswoning ongedaan worden gemaakt. De scheidingswand tussen de woonkamer en kamer 1 moet verwijderd worden. Alle lokalen van de woning moeten worden samengevoegd tot één woonentiteit, waarvan het volume samenvalt met dat van het volledige gebouw. De verschillende ruimtes van deze woonentiteit moeten voldoen aan de afmetingen die zijn voorgeschreven in art. 29 van het algemeen bouwreglement en aan de bepaling m.b.t. natuurlijke verlichting in art. 30. Kamer 4 mag wegens de beperkte vrije hoogte en oppervlakte niet gebruikt worden als slaapkamer.

En dit **binnen een termijn van vier maanden** nadat dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, **onder verbeurte van een DWANGSOM** lastens de veroordeelden ten voordele van de gewestelijk stedenbouwkundig

inspecteur en van het openbaar ministerie van 250 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Zegt voor recht dat de aan de hoofdveroordeling gekoppelde termijn geen termijn is in de zin van art. 1385bis, vierde lid Ger.W.

Veroordeelt de beklaagden **HOOFDELIJK** tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat, tot heden begroot op **89,54 EURO**.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van **TWEEËNTWINTIG DECEMBER TWEEDUIZEND EN NEGEN**.

Aanwezig :

- ondervoorzitter, die de zitting voorziet,
substituut-procureur des Konings;
- griffier.